

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

29 augustus 1984

nr. 22.304

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 18 januari 1983 betreffende de aan hem over het jaar 1975 opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting.

1. Aanslag en geding voor het Hof.

Aan belanghebbende is over het jaar 1975 een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 41.093,--, met een verhoging van 100% van de nagevorderde enkelvoudige belasting waarvan de Inspecteur bij het vaststellen van de aanslag heeft besloten 50% kwijt te schelden.

Belanghebbende is tegen de aanslag in beroep gekomen bij het Hof.

Het Hof heeft de aanslag gehandhaafd.

2. Geding in cassatie.

Belanghebbende heeft van 's Hof's uitspraak beroep in cassatie ingesteld.

De Staatssecretaris van Financiën heeft een verzoekschrift ingediend.

3. Beoordeling van het beroep in cassatie.

3.1. Het Hof heeft zonder schending van enige rechtsregel kunnen oordelen dat de aan belanghebbende gestelde termijn voor het beantwoorden van een vragenlijst na de verlenging ervan niet onredelijk kort was. De tegen dit oordeel gerichte grief faalt.

3.2. Voor zover belanghebbende beoogt te klagen over de door de voorzitter van de belastingkamer van het Hof aan de Inspecteur toegestane termijn voor het indienen van zijn verzoekschrift treft die klacht geen doel aangezien het gebruik door de voorzitter van de hem in artikel 8, lid 3, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken toegekende bevoegdheid te zijner beoordeling staat.

3.3. Naar 's Hof's oordeel rustte op belanghebbende de last te bewijzen dat de bij de navorderingsaanslag aangebrachte correcties te hoog zijn. Dit oordeel geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting.

Het Hof heeft vervolgens geoordeeld dat belanghebbende niet erin is geslaagd het Hof de overtuiging bij te brengen dat die correcties te hoog zijn. Dit oordeel is van feitelijke aard en behoefde, in het licht van het blijkens 's Hof's uitspraak en de gedingstukken door partijen over en weer aangevoerde, niet nader te worden gemotiveerd. De grieven van belanghebbende welke zich tegen evenbedoeld oordeel richten kunnen dan ook niet tot cassatie leiden.

3.4. Voor het overige behelst het beroepschrift in cassatie slechts beschouwingen van feitelijke aard waarop door de Hoge Raad als cassatierechter niet kan worden ingegaan.

4. Slotsom.

Uit het voorgaande volgt dat het beroep moet worden verworpen.

5. Beslissing.

De Hoge Raad
verwerpt het beroep.

Aldus gewezen door Mrs. Vroom, vice-president, Stol, Jansen, Van der Linde en Roelvink, raden. Uitgesproken door de vice-president voornoemd ter raadkamer van 29 augustus 1984, in tegenwoordigheid van de waarnemend-griffier Mr. Van den Dries.

Van den Dries

Vroom